RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.120 van 5 juni 2001
in de zaak A. 59.796/IX-2289.

In zake : Eduard VAN DEN BOGAERT,
wonende te KNOKKE-HEIST,
Kruindreef 6

tegen :

de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRTN), thans de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eduard VAN DEN BOGAERT op 9 september 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 juni 1994 van de raad van bestuur van de BRTN om volgende personeelsleden te benoemen in de graad van hoofd van departement : Hilda VERBOVEN, Frans FREDERICKX, Karel BRUGGEMANS, Luc BEERTEN, Chris BORMS, Marc STASSIJNS en Jos TUERLINCKX, alsmede van de beslissing om verzoeker niet te benoemen in diezelfde graad;

Gelet op het arrest nr. 50.548 van 30 november 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 11 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. WILMS, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker trad als contractueel personeelslid in dienst van de BRTN (toen nog N.I.R.) op 25 maart 1959. Hij werd op 1 augustus 1962 vast benoemd tot regisseur-omroeper, op 1 september 1969 tot muziekproducer en op 1 december 1974 tot eerste producer. Op 1 maart 1982 werd hij benoemd tot productieleider.

1.2. Einde 1993 is verzoeker kandidaat voor één van de vacante betrekkingen van hoofd van departement. Het gaat om zes betrekkingen bij de televisie, namelijk bij de departementen Cultuur, Jeugd en Vrije Tijd,

Amusement, Fictie, Sport en Informatie, en één betrekking bij de bestuursdirectie Instructieve Omroep, departement Vorming.

1.3. Na het afwikkelen van de benoemingsprocedure besluit de raad van bestuur van de BRTN op 27 juni 1994 Hilda VERBOVEN, Frans FREDERICKX, Karel BRUGGEMANS, Luc BEERTEN, Chris BORMS, Marc STASSIJNS en Jos TUERLINCKX tot hoofd van departement te benoemen. Die benoemingen worden op 12 juli 1994 met een bericht aan het personeel ter kennis gebracht.

2. Nadat verzoeker het onderhavige beroep heeft ingesteld, hebben zich de volgende feiten voorgedaan :

2.1. In uitvoering van artikel 8 van het decreet van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van Titel I en Titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, waarbij artikel 15 van deze decreten werd vervangen, worden de ambten van de personeelsleden van de BRTN behorende tot de rangen 13 tot en met 15 opgeheven. De personeelsleden die tot het middenkader behoren, waaronder verzoeker gerekend moet worden, worden voortaan krachtens het nieuw artikel 15, § 3, met een arbeidsovereenkomst tewerkgesteld.

2.2. Bij artikel 13 van het decreet van 22 december 1995 wordt de Vlaamse regering gemachtigd het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de BRTN en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, aan te vullen met bijzondere bepalingen teneinde te voorzien in de verplichte pensionering op de leeftijd van 60 jaar voor de personeelsleden die een ambt bekleden van de rangen 13 tot en met 15. Deze bepaling wordt uitgevoerd bij besluit van de Vlaamse

regering van 31 januari 1996, bekrachtigd bij decreet van 2 april 1996.

2.3. Verzoeker, die sedert 1 maart 1982 als productieleider een graad van rang 13 bekleedde en de leeftijd van 60 jaar had bereikt, wordt in uitvoering van artikel 13 van het voormelde decreet van 22 december 1995 met ingang van 1 maart 1996 ambtshalve op pensioen gesteld.

3. Overwegende dat luidens artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om een annulatieberoep in te stellen vereist is dat de verzoeker een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden bestuurshandeling; dat dit belang rechtstreeks moet zijn en nog moet bestaan op het tijdstip dat de Raad van State uitspraak doet;

3.1. Overwegende dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat verzoeker, indien de nietigverklaring van de bestreden benoemingen zou worden uitgesproken, thans niet meer in een der geambieerde betrekkingen kan worden benoemd, omdat hij definitief op pensioen is gesteld en tegen die oppensioenstelling blijkbaar niet opgekomen is; dat hij blijkbaar ook niet meer in aanmerking zou komen om vast benoemd te worden in een betrekking die sindsdien enkel bij arbeidsovereenkomst wordt begeven;

3.2. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift doet gelden dat hij door de bestreden beslissing de voordelen verbonden aan de graad van hoofd van departement moet missen, waardoor hij een aanzienlijk financieel nadeel lijdt, zowel op korte (wedde) als op lange termijn (pensioen), en dat hij daarnaast een moreel nadeel lijdt, omdat "zijn jarenlange erkende inzet voor de omroep, evenals zijn publiek gevestigde notoriëteit in het medialandschap, klaarblijkelijk niet

tot een gelijkwaardige behandeling met zijn collega's en generatiegenoten zowel van televisie als van radio, kunnen leiden"; dat hij daaraan toevoegt dat hij de gevolgen van het niet-bezitten van de hogere graad van hoofd van departement reeds ondervonden heeft bij de uitoefening van zijn coördinatietaken en dat zulks bovendien tot gevolg kan hebben dat hij niet voor verdere bevorderingen in aanmerking zal komen; dat hij in zijn laatste memorie beklemtoont, enerzijds dat ook na de zogezegde afschaffing van de functie van departementshoofd geen wijziging is aangebracht in de administratieve situatie van degenen die de functie van departementshoofd bekleedden zodat die ambten wel degelijk als zodanig zijn blijven bestaan, anderzijds dat hij een moreel belang heeft wegens zijn notoriëteit en daarvoor recente gegevens aanvoert;

3.3. Overwegende dat ingevolge zijn pensionering verzoeker hoe dan ook niet meer daadwerkelijk in de functie van departementshoofd aangesteld kan worden; dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden benoemingen voor verzoeker dan ook niets meer kan zijn dan een middel om zijn aanspraken op achterstallige wedde en herwaardering van zijn pensioen kracht bij te zetten, terwijl ook de gewone rechter de onwettigheid van een administratieve rechtshandeling kan vaststellen; dat een dergelijk belang onrechtstreeks is en op zichzelf niet volstaat om rechtssituaties die voor het verleden uitwerking hebben gehad met terugwerkende kracht ongedaan te maken;

3.4. Overwegende dat verzoeker weliswaar, naast de vernietiging van de bevorderingen tot hoofd van departement, de vernietiging vordert van "de beslissing om verzoeker niet te benoemen in diezelfde graad"; dat aangenomen wordt dat het belang van een ambtenaar ook na zijn pensionering blijft bestaan wanneer hij de schending aanvoert van een rechtsregel die de overheid de

verplichting oplegde om hem met terugwerkende kracht tot een datum vóór zijn oppensioenstelling te benoemen; dat in de onderhavige zaak echter verzoeker zich niet op een dergelijke regel beroept;

3.5. Overwegende dat aangezien reeds uit het feit dat verzoeker definitief gepensioneerd is volgt dat hij niet meer tot departementshoofd benoemd kan worden, het onnodig is te onderzoeken welke op dat vlak de gevolgen zijn van de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 15, § 3, van het personeelsstatuut van de BRTN;

3.6. Overwegende, wat het ingeroepen moreel nadeel betreft, dat wie zich, zoals verzoeker, kandidaat stelt voor een betrekking waarvoor de benoeming naar keuze van de overheid geschiedt, uit vrije wil het risico aanvaardt dat de overheid een andere kandidaat meer geschikt acht; dat de door verzoeker aangebrachte gegevens niet aantonen dat ter zake zijn moreel nadeel zo ernstig is dat het enkel door een vernietigingsarrest kan worden tenietgedaan; dat, integendeel, verzoeker zelf verklaart dat hij nog regelmatig erkenning krijgt en als bekwame ingewijde wordt aangesproken voor ontspanningsprogramma's op de televisie; dat ook het aangevoerde moreel belang niet kan volstaan voor de nietigverklaring van de bestreden benoemingen;

4. Overwegende dat het beroep dienvolgens niet langer ontvankelijk is; dat het verlies van verzoekers belang noch aan hemzelf noch aan de verwerende partij kan worden toegerekend, terwijl het beroep ook niet kennelijk had dienen te worden afgewezen; dat het derhalve past de kosten ervan ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juni 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**